

Tweede wijzigingsronde Regelgeving Deposito- garantiestelsel

Definitieve vaststelling – Oktober 2021

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Inhoud

Samenvatting	4
1 Inleiding	5
2 Uitkomst consultatie tweede wijzigingsronde (juli 2021)	8
3 Wijziging Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017	14
4 Wijziging Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel	21

Samenvatting

4

Als uitvoerder van het Nederlandse deposito-garantiestelsel (DGS) heeft DNB in juli 2017 twee beleidsregels en een wijziging van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 (Regeling staten financiële ondernemingen) gepubliceerd. Met deze regelgeving is onder andere het individueel klantbeeld geïntroduceerd, welke het mogelijk maakt om een vergoeding binnen zeven werkdagen toe te kennen en beschikbaar te maken voor uitkering. Daarnaast is verduidelijking gegeven aan bepaalde elementen binnen de regelgeving die van belang zijn voor de reikwijdte en uitvoering van het DGS. In 2019 is de DGS regelgeving voor de eerste keer gewijzigd.

Dit document bevat de tweede wijzigingsronde van de DGS regelgeving (2021). De wijzigingen en aanvullingen volgen uit vragen van banken en de wens van DNB om een aantal specifieke DGS-situaties verder te verduidelijken. Hierin zijn de reacties op het consultatiedocument, die medio 2021 door de sector zijn ingediend, verwerkt.

1 Inleiding

In juli 2017 heeft DNB de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 en de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Deposito-garantiestelsel. Hiermee geeft DNB invulling aan de verplichtingen die voortvloeien uit de richtlijn 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels (ook bekend als 'DGSD'). In februari 2019 zijn beide beleidsregels voor het eerst aangepast. Dit beleidsdocument conform versie 2021 beschrijft de definitieve wijzigingen in de tweede wijzigingsronde. De wijzigingen zijn het gevolg van vragen van banken ten behoeve van het opstellen en aanleveren van IKB-bestanden en de wens van DNB om een aantal specifieke DGS-situaties te verduidelijken.

Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017

De Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 legt de eisen vast ten aanzien van het individueel klantbeeld (IKB). Met de invoering van het IKB wordt het mogelijk om binnen zeven werkdagen gegarandeerde tegoeden uit te keren. De wijzigingen in de tweede wijzigingsronde betreffen verduidelijking van (i) de wijze waarop banken moeten omgaan met bronbelasting in rapportages en (ii) de depositobasis die DNB onder verschillende omstandigheden hanteert voor het bepalen van de premies die banken ten behoeve van het DGS moeten afdragen. Daarnaast zijn er twee aanvullingen op het IKB: (i) de verplichting voor banken om de bedrijfs-categorie van niet-natuurlijke depositohouders

aan te leveren conform de specificatie in het datamodel en (ii) additionele markeringen die DNB helpen in de uitvoering van het DGS.

Wat betreft bronbelasting verduidelijkt de wijziging dat banken rekening moeten houden met de in te houden bronbelasting bij het bepalen van de te rapporteren saldi. Zo wordt voorkomen dat DNB een vergoeding toekent over het gedeelte van de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente die door de bank zou worden ingehouden ten behoeve van de af te dragen bronbelasting. Dit is relevant voor banken die actief zijn in lidstaten waar bronbelasting wordt geheven over spaarrente.

Banken rapporteren aan DNB ieder kwartaal een staat die de basis vormt voor de bepaling van de depositobasis (i.e. de gegarandeerde deposito's) van een bank. De omvang van de gegarandeerde deposito's kan op twee manieren berekend worden: op basis van het IKB of op basis van een berekening die gebaseerd is op het aantal rekeningen van een bank en de bijbehorende saldi. De eerste methode is preciezer, maar alleen bruikbaar en wenselijk als het IKB (het IKB-bestand) en de wijze waarop het IKB is opgesteld (middels het IKB-systeem) van voldoende kwaliteit is. De wijziging verduidelijkt onder welke omstandigheden DNB gebruikmaakt van welke van de twee berekeningsmethoden voor de depositobasis.

Een aanvulling op het IKB is de categorisering door banken van niet-natuurlijke personen aan de hand van de opties die DNB beschikbaar stelt in het datamodel. Op basis van de indeling in

6

bedrijfscategorieën, ontstaat een beter beeld waarom sommige niet-natuurlijke personen niet in aanmerking komen voor vergoeding door het depositogarantiestelsel. Dit ondersteunt DNB in het beoordelen van de juistheid van het IKB en draagt bij aan de uitleg en onderbouwing in het geval depositohouders in een DGS-situatie bezwaar maken tegen het besluit van DNB om ten aanzien van een specifieke depositohouder de gegarandeerde deposito's niet uit te keren.

Via deze wijzigingsronde worden ook vier markeringen toegevoegd aan het IKB. Het gaat om (i) depositohouders waarop een surseance van betaling van toepassing is, (ii) lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen, (iii) deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is en (iv) bouwdepots. Deze markeringen helpen DNB in de uitvoering van het DGS.

Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

De Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS legt regels vast ten aanzien van die elementen waar (i) de nationale regelgeving discretionaire ruimte geeft aan DNB of (ii) verdere verduidelijking noodzakelijk is. Met de vastgestelde wijzigingen geeft DNB duidelijkheid richting banken en depositohouders hoe wordt omgegaan met de definitie van overheden en met een aantal situaties dat zich kan voordoen tijdens een DGS-uitkering.

Met de aanvulling in de beleidsregel wordt de term overheid meer geoperationaliseerd en wordt het makkelijker om te bepalen welke entiteiten classificeren als overheid en daarmee zijn uitgesloten van (bescherming door) het DGS. De praktijk heeft uitgewezen dat het soms lastig is om te bepalen of een entiteit wel of niet classificeert als overheid.

Tevens verduidelijkt de beleidsregel dat DNB geen vergoeding beschikbaar stelt voor deposito's van niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid die behoren tot de groep (financiële) ondernemingen op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing is. DNB kijkt in dit specifieke geval dus naar de activiteiten van de niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid.

Lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen kennen een bijzondere fiscale behandeling binnen de Wet inkomstenbelasting 2001 en de Wet op de loonbelasting 1964. Het faillissement van de bank waar dergelijke rekeningen worden aangehouden dwingt tot uitkering van het opgebouwde kapitaal en brengt voor depositohouders het risico mee dat de fiscale voordelen van dergelijke rekeningen worden doorbroken. Om deze reden regelt de wijzigingsronde dat bij de uitvoering van het DGS een bijzondere behandeling wordt toegepast voor lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen. Hoewel de DGS-richtlijn voorschrijft dat ook voor deze deposito's de vergoeding binnen de wettelijke termijn van 10 werkdagen (7 werkdagen vanaf 2024)

beschikbaar gesteld moeten worden aan de depositohouder, moet het uitgangspunt zijn dat ongewenste fiscale consequenties voorkomen worden. Daarbij speelt dat een depositohouder van deze fiscale consequenties mogelijk niet op de hoogte is. Om het belang van de depositohouder te beschermen bouwt DNB daarom een extra zorgvuldigheid in binnen het uitkeringsproces.

Tot slot is er een wijziging in de termen gehanteerd voor de rangorde van in aanmerking komende deposito's. Deze wijziging beoogt preciezer te zijn en meer duidelijkheid te geven.

Inhoud van dit document

Dit document is bedoeld om aanvullend aan de officiële vaststelling in de Staatscourant de wijzigingen en verwerking van de consultatie-reacties toe te lichten. Aan de inhoud van dit document kunnen geen rechten worden ontleend. Indien de inhoud afwijkt van de publicaties in de Staatscourant, zijn laatstgenoemde leidend.

In deel 2 van dit document worden de consultatie-reacties en de verwerking daarvan besproken. In deel 3 zijn de vastgestelde wijzigingen van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld opgenomen. Deel 4 beschrijft de vastgestelde wijziging van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering.

Vervolgtraject

De vastgestelde wijzigingen van de beleidsregels worden gepubliceerd in de Staatscourant. Vervolgens worden, waar van toepassing, de Gegevensleveringsovereenkomst en het Handboek Gegevenslevering DGS (versie 3.2) aangepast om aansluiting met de gewijzigde regelgeving te borgen. Daarnaast worden de aanpassingen van de regelgeving verwerkt in een nieuwe geconsolideerde versie van het Pdf-bestand 'Regelgeving Depositogarantiestelsel voor banken' dat zal worden gepubliceerd op de DNB-website.

2 Uitkomst consultatie tweede wijzigingsronde (juli 2021)

8

Banken hebben gebruikgemaakt van de mogelijkheid om te reageren op de publieke consultatie van de tweede wijzigingsronde van de regelgeving. In totaal zijn negen reacties ontvangen. In dit deel licht DNB de belangrijkste reacties van de banken en de bijbehorende terugkoppeling toe. De reacties uit de sector hebben geleid tot een verduidelijking op een aantal onderwerpen in de regelgeving zelf evenals de toelichting daarop. Daarnaast zijn deze verduidelijkingen ook, waar opportuun, doorgevoerd in het bijbehorende Handboek Gegevenslevering DGS.

Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017

Bronbelasting

Vanuit de sector zijn opmerkingen gekomen over de verduidelijking in de beleidsregel dat banken bij het samenstellen van het IKB-bestand rekening moeten houden met de in te houden bronbelasting bij het bepalen van de te rapporteren saldi.

De vraag is hierbij gesteld of ook voor deze bepaling een overgangstermijn kan gelden. DNB begrijpt dat de verduidelijking voor sommige banken kan leiden tot het moeten aanpassen van het IKB-systeem. Toch ziet DNB een overgangstermijn als onwenselijk en niet-noodzakelijk. Dit heeft te maken met het feit dat sprake is van een verduidelijking van de omgang met bepaalde situaties als onderdeel van een reeds bestaande aanleveringsverplichting, namelijk bij het bepalen

van het aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rentebedrag per rekening. Een overgangstermijn zorgt juist voor onduidelijkheid gedurende de overgangstermijn.

DNB heeft begrip voor de situatie bij banken die als gevolg van de verduidelijking aanpassingen moeten doorvoeren in hun systeem. Hier zal, in overleg met de bank, rekening mee worden gehouden bij de beoordeling van het IKB-systeem en het IKB-bestand.

Vaststelling depositobasis en omgang met rekeningen gemarkeerd als bouwdepots

De sector heeft diverse vragen gesteld en opmerkingen gemaakt over de toevoeging van een markering voor bouwdepots aan het individueel klantbeeld. De sectie over markering van bouwdepots gaat hier verder op in.

Als onderdeel van de verduidelijkingen die DNB op dit vlak biedt, wordt bij de vaststelling van de depositobasis als bedoeld in artikel 29.16, eerste lid van het Bbpm, een uitzondering gecreëerd voor bouwdepots. Het bedrag dat wordt aangehouden op rekeningen gemarkeerd als bouwdepots wordt niet meegenomen in het gegarandeerde bedrag dat bepalend is voor de depositobasis. Dit reflecteert de bijzondere positie van bouwdepots, die onderdeel zijn van een bredere financiële overeenkomst (een hypothecaire lening) en waarbij het bouwdepot ten principale een beperkte duur heeft.

Categorisering niet-natuurlijke personen

Banken hebben ter verduidelijking enkele technische vragen gesteld in verband met de toevoeging van een bedrijfscategorisering voor niet-natuurlijke personen. De gevraagde technische verduidelijking wordt opgenomen in het Handboek voor Gegevenslevering DGS.

Markering voor surseance van betaling

Als onderdeel van de consultatie heeft DNB de vraag gesteld of het noodzakelijk zou zijn om een verder onderscheid te maken tussen voorlopige en definitieve surseance van betaling. Uit reacties blijkt dit geen toegevoegde waarde te bieden. DNB zal dit onderscheid daarom niet aanbrengen.

In het consultatiedocument stelt DNB voor om de markering surseance van betaling toe te passen op het niveau van de depositohouder. Meerdere banken geven aan dat het zuiverder is om een dergelijke blokkade op rekeningniveau te gebruiken. De depositohouder is immers niet handelingsonbekwaam en er is geen sprake van wettelijke vertegenwoordiging. DNB neemt dit inzicht over en past de bewoording van artikel 6, eerste lid, onderdeel i aan zodat wordt gesproken van “deposito’s van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is”. Zo wordt de markering op rekeningniveau aangebracht.

Tevens heeft DNB de vraag gesteld of het noodzakelijk zou zijn om ook een markering toe te voegen voor schuldsanering natuurlijke personen (WSNP). Banken bevestigen dat depositohouders die zijn toegelaten tot de WSNP een bewindvoerder

krijgen toegewezen en dat hiervoor een beslaglegging wordt geadministreerd. De bewindstelling geeft daarmee voldoende signalering om, via de bestaande markering voor beslaglegging, deze informatie richting DNB te communiceren. Een separate markering voor schuldsanering natuurlijke personen is niet nodig.

Markering voor lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen

Ten aanzien van stamrechtspaarrekeningen wordt in reactie op de consultatie de vraag gesteld of deze markering ook moet worden toegepast op een stamrecht-BV met een betaalrekening. Dit is niet het geval. Een stamrecht-BV is een rechtspersoon die door een natuurlijk persoon wordt opgericht om gebruik te maken van de stamrechtvrijstelling. Dit is een andere constructie dan de wettelijk gefaciliteerde stamrechtspaarrekening: een spaarrekening die op naam staat van een natuurlijk persoon en waarvan de werking gelijk is aan een lijfrentespaarrekening. De stamrechtvrijstelling is per 1 januari 2014 afgeschaft waardoor geen nieuwe stamrechtspaarrekeningen kunnen ontstaan.

Markering voor deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is

Banken stellen de vraag wanneer sprake is van een bewindvoering die soortgelijk is aan de BEM-clausule. De crux is hier dat de bewindvoering op rekeningniveau plaatsvindt en vaak bewust (i.e., ex ante) is aangebracht in de opzet van de rekening. De BEM-clausule, die van toepassing is op één of meerdere individuele

rekeningen, en waarvoor de kantonrechter toestemming moet geven voor transacties, is hier een voorbeeld van. Deze vorm van bewindvoering wijkt daarmee af van de generieke bewindvoering op het niveau van de depositohouder. Het is aan banken zelf om te beoordelen wanneer sprake is van een soortgelijke situatie. Een voorbeeld van soortgelijke bewindvoering is schenkingsbewind. De generieke formulering is mede noodzakelijk om rekening te kunnen houden met soortgelijke constructies in andere landen waar Nederlandse banken actief (kunnen) zijn.

Tevens wordt de vraag gesteld of deze markering ook moet worden gebruikt voor testamentair bewind. Dit is het geval wanneer bij testamentair bewind is ingesteld over één of meer na te laten goederen. Hieruit volgt dat testamentair bewind inderdaad van toepassing kan zijn op rekening-niveau op een manier die vergelijkbaar is met een BEM-clausule. Dit is toegevoegd aan de toelichting bij de beleidsregel.

Markering voor bouwdepots

In veel consultatiereacties is ingegaan op de toegevoegde markering voor bouwdepots. Banken geven aan dat uit de toelichting lijkt te volgen dat DNB van mening is dat een bouwdepot voldoet aan de definitie van deposito en daarmee onder de beschermende werking van het depositogarantiestelsel valt. Meerdere reacties dragen het standpunt uit dat een bouwdepot niet voldoet aan de definitie van deposito. Daarnaast geven meerdere banken aan dat het toevoegen van bouwdepots aan het IKB-bestand een complexe wijziging zou zijn, omdat

bouwdepots door deze banken anders worden geadmistreerd – bijvoorbeeld in de hypotheek-administratie – dan reguliere rekeningen.

DNB herkent de onduidelijkheid over het al dan niet kwalificeren van bouwdepots als deposito's (en bijbehorende bescherming door het depositogarantiestelsel). Een consultatiereactie vat de problematiek kernachtig samen: "Er bestaat geen wettelijke definitie van het bouwdepot. Een bouwdepot wordt primair vormgegeven door de contractuele voorwaarden die eraan ten grondslag liggen. De vraag of een bouwdepot als een deposito kwalificeert kan derhalve alleen op grond van de onderliggende contracten worden beantwoord." DNB onderschrijft deze interpretatie. Tegelijkertijd acht DNB het wenselijk om, zo goed als mogelijk, duidelijkheid te scheppen over de situaties (i.e. vormgeving en constructie) en voorwaarden die er (mogelijk) toe kunnen leiden dat een bouwdepot kwalificeert als deposito. DNB verwacht hierover binnen afzienbare termijn in gesprek te kunnen gaan met banken.

Niettegenstaande bovenstaande overwegingen geeft DNB graag verdere duidelijkheid waarom het wenselijk is de markering voor bouwdepots toe te voegen aan het IKB. Vertrekpunt is dat, conform de definitie in artikel 1, onderdeel k, het individueel klantbeeld een overzicht is van alle deposito's van een depositohouder bij een bank waarin alle gegevens zijn opgenomen conform het vastgestelde datamodel. Hieruit volgt dat, als een bepaald tegoed of saldo niet kwalificeert als deposito, dit tegoed of saldo niet wordt opgenomen in het IKB.

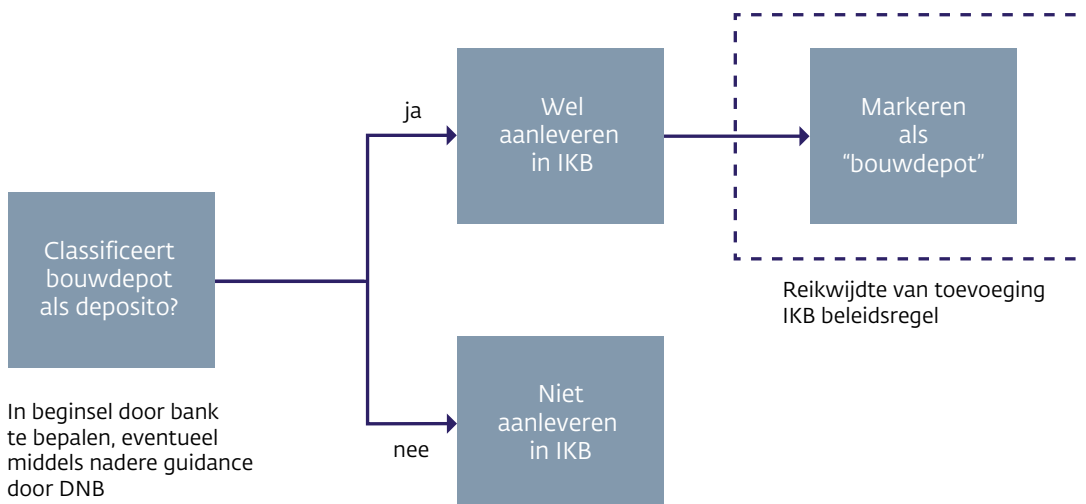
Uit de toevoeging van onderdeel I, bouwdepots, aan artikel 6, eerste lid, volgt daarom niet dat DNB per definitie van mening is dat een bouwdepot – in welke vorm dan ook – kwalificeert als deposito. Zoals aangegeven, zou dit afhangen van de precieze (contractuele) vormgeving. De toevoeging van een markering voor bouwdepots is een conditionele. Mocht een bouwdepot classificeren als deposito (en daarom moeten worden opgenomen in het IKB) dan moet dit bouwdepot als zodanig gemarkeerd worden. Dit om, zoals beschreven in de toelichting, rekening te houden met de mogelijke fiscale consequenties van uitkering. Figuur 1 geeft een nadere schematische toelichting van de toevoeging van de markering voor bouwdepots.

Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

Reikwijdte van definitie van overheid binnen DGS-regelgeving

Banken vragen of een verdere verduidelijking kan worden gegeven van de overheden die onder lid 2 van artikel 2.3 zouden moeten vallen. In de optiek van DNB zou deze verduidelijking in beginsel niet nodig hoeven zijn omdat lid 2 van artikel 2.3 bedoeld is om de reikwijdte te markeren van de overheden die worden uitgesloten in lid 1 van artikel 2.3. Tezamen bieden lid 1 en lid 2 een toetsingskader op basis waarvan kan worden bepaald of sprake is van een overheid of overheidsorganisatie die wordt uitgesloten van bescherming door het depositogarantiestelsel.

Figuur 1 Reikwijdte markering bouwdepot in individueel klantbeeld

Desalniettemin worden hieronder enkele voorbeelden gegeven ter verduidelijking. Zo is de Raad van State een grondwettelijk vastgelegd college zonder eigen rechtspersoonlijkheid dat direct onderdeel is van de Staat der Nederlanden. Bescherming van banktegoeden door het depositogarantiestelsel is daarom niet van toepassing. Ter vergelijking is ook de Kamer van Koophandel bij wet vastgesteld maar is hierbij expliciet vastgelegd dat de Kamer van Koophandel rechtspersoonlijkheid bezit (artikel 2 van de Wet op de Kamer van Koophandel). Aldus is sprake van een entiteit met een publiekrechtelijke grondslag die geen direct en integraal onderdeel is van een overheid (omdat het eigen rechtspersoonlijkheid heeft). Een depositotegoed aangehouden door de Kamer van Koophandel komt daarom wel in aanmerking voor bescherming door het depositogarantiestelsel.

Omgang met uitgesloten niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid

In reactie op de consultatie wordt opgemerkt dat ook bij een niet-natuurlijke persoon zonder rechtspersoonlijkheid (NNPZR) de situatie zich kan voordoen dat de NNPZR de rekeninghouder is van rekeningtegoeden die ten behoeve van derden worden aangehouden of dat de NNPZR de derde is ten behoeve van wie tegoeden worden aangehouden. De oorspronkelijke formulering van artikel 2.4 was onvoldoende precies om duidelijkheid te geven over de behandeling in deze situaties. DNB heeft hierop de formulering aangepast, zodat duidelijk is dat de omgang geldt ten behoeve van die situaties waarin de NNPZR de depositohouder is.

Volledigheidshalve wordt hierbij opgemerkt dat in dit soort situaties altijd moet worden gekeken naar artikel 29.02, derde lid van het Bbpm waarin is vastgelegd dat in het geval een rekeninghouder een deposito aanhoudt ten behoeve van derden, de derden de depositohouders zijn.

Lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen

DNB beoogt om bij de uitkering op lijfrenterekeningen of stamrechtspaarrekeningen voor depositohouders een kapitaaloverdracht mogelijk te maken die fiscaal neutraal is. In reacties onderschrijven banken de wenselijkheid van deze mogelijkheid vanuit het klantperspectief. Hierbij wordt desalniettemin opgemerkt dat het bij overdrachten die fiscaal neutraal zijn om een arbeidsintensieve exercitie gaat die vraagt om aandacht voor de precieze historie van betalingen. De bank waarvoor het depositogarantiestelsel in werking is getreden zal vermoedelijk beschikbaar moeten zijn om kapitaal over te dragen conform het Protocol Stroomlijning Kapitaaloverdrachten (PSK). DNB is zich bewust van deze complexiteit en wil de komende periode samenwerken met banken aan verdere operationalisering van het benodigde proces. De toevoeging van bepalingen aan de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 en de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel is daarvoor een eerste stap.

Een verdere vraag die aan de orde komt in de consultatiereacties is de volgtijdigheid van uitkering indien een depositohouder een (regulier) deposito heeft en een lijfrenterekening, alsmede de vraag welke rol de Belastingdienst

zou hebben. Een voorbeeld zou kunnen zijn een betaalrekening van EUR 70.000 en een lijfrenterekening van EUR 50.000.

13

DNB wijst hierbij op de rangorde van in aanmerking komende deposito's zoals vastgelegd in artikel 3.1. Betaalrekeningen worden hierbij als eerste uitgekeerd. De lijfrenterekening zou behoren tot (het gewijzigde) onderdeel d. Deze categorie omvat alle rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn. Zodoende zou het depositogarantiestelsel direct kunnen overgaan tot uitkering van EUR 70.000. Van de lijfrenterekening zou EUR 30.000 van de EUR 50.000 beschikbaar gesteld kunnen worden voor een overdracht. Voor de overige EUR 20.000 geldt de reguliere insolventievordering die verloopt via de curator.

3 Wijziging Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017

14

Regeling tot wijziging van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 in verband met de uitvoering van het depositogarantiestelsel.

Beleidsregel van De Nederlandsche Bank N.V. van 10 juli 2017 houdende regels met betrekking tot het samenstellen door banken van individuele klantbeelden ten behoeve van het depositogarantiestelsel en het afwikkelinstrumentarium (Beleidsregel Individueel Klantbeeld).

De Nederlandsche Bank N.V.;

Gelet op artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel d van de Wet op het financieel toezicht en artikel 26a van het Besluit prudentiële regels Wft;

Gelet op artikel 3:261 van de Wet op het financieel toezicht en artikel 29.05, derde tot en met vijfde lid, artikel 29.06, eerste lid, artikel 29.07, vierde lid en artikel 29.16, eerste lid van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft;

Gelet op artikel 212ra van de Faillissementswet;

Na consultatie van de betrokken representatieve organisaties en het bredere publiek;

Besluit:

Artikel I

De Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 wordt gewijzigd als volgt:

A. Definities

Aan artikel 1 wordt onder verlettering van onderdelen c tot en met p naar d tot en met q een onderdeel toegevoegd, luidende:

c. Bpr: Besluit prudentiële regels Wft;

B. Bronbelasting

Aan artikel 3 wordt onder vervanging van de punt aan het slot van het vierde lid door een puntkomma een nieuw lid toegevoegd, luidende:

5. Voor deposito's aangehouden bij bijkantoren in lidstaten waar bronbelasting wordt geheven, houdt een bank, bij het bepalen van het te rapporteren aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rentebedrag, rekening met de in te houden bronbelasting en rapporteert deze niet.

C. Vaststelling depositobasis

1. Aan artikel 4, derde lid, wordt na onderdeel f een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:
 - g. Deposito's als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel I, worden beschouwd als niet in aanmerking komende deposito's.
2. Aan artikel 4 wordt onder vernummering van het vierde lid tot het vijfde lid een lid ingevoegd, luidende:
 4. Bij het vaststellen van de depositobasis als bedoeld in artikel 29.16, eerste lid van het

Bbpm, maakt DNB gebruik van één van de volgende berekeningswijzen:

- a. In beginsel gebruikt DNB de deposito-basis die volgt uit de aggregatie van de gegarandeerde bedragen per depositohouder, zoals blijkt uit het individueel klantbeeld conform de berekeningswijze zoals vastgelegd in het derde lid en zoals door de bank gerapporteerd conform artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Bpr.
- b. Indien de beoordeling van de kwaliteit van de aangeleverde IKB-bestanden en/of de beheersing van het IKB-systeem, zoals opgenomen in artikel 15, hiertoe aanleiding geeft, gebruikt DNB, in afwijking van onderdeel a, de depositobasis die volgt uit de schatting van de totale omvang van de gegarandeerde deposito's op basis van aantallen deposito's en saldi zoals door de bank gerapporteerd conform artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Bpr, zonder rekening te houden met depositohouders die meer dan één rekening hebben.

D. Categorisering niet-natuurlijke personen

Aan artikel 5 wordt onder vervanging van de punt aan het slot van het derde lid door een puntkomma een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

4. Een bank administreert voor elke niet-natuurlijk persoon de bijbehorende bedrijfscategorie conform de in een door DNB voorgeschreven datamodel gegeven opties en aan de hand van door DNB vastgestelde definities.

E. Markeringen

1. In artikel 6, eerste lid, onderdeel g wordt: 'Deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel' vervangen door 'Deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel'.
2. Aan artikel 6, eerste lid, worden onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma vier onderdelen toegevoegd, luidende als volgt:
 - i. Deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling van toepassing is;
 - j. Lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964;
 - k. Deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is;
 - l. Bouwdepots.

F. Overig

Artikel 16 vervalt onder vernumming van artikel 17 en artikel 18 tot artikel 16 en 17.

Artikel II

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na publicatie daarvan in de Staatscourant, met uitzondering van artikel I, onderdeel D en artikel I, onderdeel E, tweede lid, die in werking treden met ingang van 1 april 2022.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Amsterdam, 27 september 2021

De Nederlandsche Bank N.V.
mr. drs. N.C. Stolk-Luyten, directeur

Toelichting

Algemeen

Met de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 geeft DNB nadere invulling aan het vereiste dat banken in staat dienen te zijn de informatie die DNB nodig heeft voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel (DGS) op verzoek van DNB binnen een door DNB te bepalen termijn en op een door DNB te bepalen wijze te verstrekken (artikel 26a van het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr)). Banken zijn gehouden vanaf 1 januari 2019 deze informatie aan te leveren in de vorm van het individueel klantbeeld-bestand (IKB-bestand), dat samengesteld wordt middels de procedures en maatregelen bij de bank (het IKB-systeem). Hiermee wordt het mogelijk om de termijn waarin DGS-vergoeding worden toegekend en beschikbaar gemaakt voor uitkering terug te brengen naar zeven werkdagen, een vereiste dat volgt uit de herziening van de Europese richtlijn voor depositogarantiestelsels (2014/49/EU, ook bekend als DGSD).

De afgelopen periode is behoefte ontstaan aan een aantal verduidelijkingen in en toevoegingen aan deze beleidsregel. Deze wijzigingsronde geeft op een aantal punten verduidelijking voor de wijze waarop banken gegevens moeten rapporteren (bronbelasting), voegt te rapporteren gegevens toe (categorieën niet-natuurlijke personen, aanvullende markerings) en verduidelijkt hoe DNB omgaat met de twee verschillende berekeningswijzen voor de depositobasis die door banken wordt gerapporteerd ten behoeve van de periodieke premievaststelling (vaststelling depositobasis).

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

A. Definities

De toevoeging aan artikel 1 definieert het Bpr als het Besluit prudentiële regels Wft.

B. Bronbelasting

De toevoeging aan artikel 3 verduidelijkt dat banken bij het samenstellen van het IKB-bestand rekening moeten houden met de in te houden bronbelasting bij het bepalen van de te rapporteren saldi. Dit is relevant voor banken die actief zijn in lidstaten waar bronbelasting wordt geheven over spaarrente. Door rekening te houden met de in te houden bronbelasting wordt voorkomen dat DNB een vergoeding toekent over dat gedeelte van de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente dat door de bank zou worden ingehouden ten behoeve van de af te dragen bronbelasting. Dit is immers onwenselijk en onnodig omdat de fiscale werkwijze in betreffende lidstaten zou doorkruisen.

Neem als voorbeeld een deposito aangehouden in een lidstaat waar een bronbelasting van 20% wordt geheven op spaarrente. Dit deposito kent sinds 1 januari een hoofdsom van EUR 50.000 en het toepasselijke vaste rentetarief bij de bank is 1%. De opgebouwde rente wordt ieder jaar op 31 december gecrediteerd. Op 30 december zou de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente iets kleiner zijn dan EUR 500. Bij creditering ontvangt de depositohouder EUR 400 aan rente

en wordt EUR 100 (20%) afgedragen ten behoeve van de bronbelasting. Conform de toepassing van het nieuwe vijfde lid van artikel 3 zou de bank over 30 december dus een hoofdsom rapporteren van EUR 50.000 en EUR 400 aan opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente.

C. Vaststelling depositobasis

Met de eerste aanpassing aan artikel 4, de toevoeging van onderdeel g aan het derde lid, wordt geregeld dat het bedrag dat wordt aangehouden op rekeningen gemarkeerd als bouwdepots niet wordt meegenomen in de berekening van het gegarandeerde bedrag dat bepalend is voor de depositobasis. Dit reflecteert de bijzondere positie van bouwdepots, die onderdeel zijn van een bredere financiële overeenkomst (een hypothecaire lening) en waarbij het bouwdepot ten principale een beperkte duur heeft.

De tweede aanpassing aan artikel 4, het nieuwe vierde lid, verduidelijkt de werkwijze die DNB hanteert bij het vaststellen van de depositobasis die voor een bank wordt gebruikt voor de berekening van premies die banken moeten afdragen ten behoeve van het depositogarantiestelsel.

De aanhef van het nieuwe vierde lid maakt duidelijk dat het gaat om de depositobasis die is vastgelegd in artikel 29.16, eerste lid van het Bbpm waarin wordt verwezen naar artikel 130, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Bpr. Bijlage 15 van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 bevat vervolgens de staten die een bank rapporteert om de depositobasis te bepalen.

Betreffende staat bevat twee berekende waarden voor de depositobasis. Ten eerste wordt in kolom 09, regel 0070, de depositobasis berekend op basis van de aggregatie van de gegarandeerde bedragen per depositohouder, zoals blijkend uit het individueel klantbeeld. Een bank gebruikt hiervoor de berekeningswijze die is vastgelegd in artikel 4, derde lid. Ten tweede wordt in kolom 06, regel 1000, de depositobasis berekend op basis van een schatting van de gegarandeerde deposito's aan de hand van aantallen deposito's en saldi, zonder rekening te houden met depositohouders die meer dan één rekening hebben.

Onderdelen a en b van het nieuwe vierde lid geven aan hoe DNB de keuze maakt tussen de twee berekeningsmethoden voor de depositobasis.

Onderdeel a beschrijft het uitgangspunt dat DNB in beginsel gebruikmaakt van de schatting van de depositobasis die volgt uit het individueel klantbeeld. De voorwaarde hiervoor is dat de aangeleverde IKB-bestanden en de beheersing van het IKB-systeem van voldoende kwaliteit zijn.

Onderdeel b legt vast dat indien de beoordeling van de kwaliteit van de aangeleverde bestanden en/of de beheersing van het systeem hiertoe aanleiding geeft, DNB terugvalt op de schatting op basis van aantallen deposito's en saldi.

Het door DNB gepubliceerd beoordelingskader voor toezicht op naleving van de vereisten uit de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 heeft invulling gegeven aan de criteria en normering voor het monitoren en het beoordelen van de

naleving van de beleidsregel. Dit beoordelingskader is voor DNB leidend in de bepaling of de aangeleverde bestanden en de beheersing van het systeem van voldoende kwaliteit zijn.

D. Categoriëring niet-natuurlijke personen

De toevoëging aan artikel 5 legt vast dat banken aan de hand van de in het door DNB voorgeschreven datamodel beschikbare opties moeten administreren tot welke soort bedrijfscategorie niet-natuurlijke personen behoren. Aan de hand van definities van bedrijfscategorieën die door DNB zijn vastgesteld en die zijn opgenomen in het Handboek Gegevenslevering DGS, kunnen banken bepalen in welke categorie een niet-natuurlijk persoon geadministreerd moet worden.

Door de administratie van de bedrijfscategorie van niet-natuurlijke personen ontstaat inzicht in de reden waarom bepaalde niet-natuurlijke personen niet in aanmerking komen voor vergoëding door het depositogarantiëstelsel. Dit ondersteunt DNB in het beoordelen van de juistheid van het individueel klantbeeld en draagt bij aan de uitleg en onderbouwing van het besluit van DNB om bij toëpassing van het depositogarantiëstelsel ten aanzien van een specifieke depositohouder de gegarandeerde deposito's niet uit te keren.

E. Markeringen

Artikel 6 wordt op twee punten gewijzigd. Allereerst wordt binnen het eerste lid, onderdeel g, de passage "niet zijnde Nederland" toegevoëgd. Dit verduidelijkt dat het bij deze markering gaat om rekeningblokkades die samenhangen met nationale

regelgeving in andere lidstaten. Dit voorkomt een schijn van overlap met de andere (nieuwe) markeringen.

Verder worden aan het eerste lid in totaal vier markeringen toegevoegd. Deze nieuwe markeringen worden opgenomen en verwerkt in het door DNB voorgeschreven datamodel. De nieuwe markeringen worden hieronder toegelicht.

Met de toevoeging van onderdeel i, deposito's van depositohouders waarop surseance van betaling toepassing is, is het voor DNB mogelijk om deze deposito's te identificeren en met de toepasselijkheid van de surseance van betaling rekening te houden bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren in overleg met de bewindvoerder van de organisatie aan wie surseance van betaling is verleend.

Met de toevoeging van onderdeel j, lijfrente-rekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 en stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, is het mogelijk om deze fiscale rekeningen te identificeren. Dit maakt het voor DNB mogelijk in de uitvoering van het depositogarantiestelsel het beleid toe te passen zoals beschreven in het nieuwe artikel 3.7 van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel.

Met de toevoeging van onderdeel k, deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is, is het voor DNB mogelijk om met de toepasselijkheid van deze clausules of soortgelijke bewindvoering

op rekeningniveau – bijvoorbeeld een schenkingsbewind of testamentair bewind – rekening te houden bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Zo zal voor de afhandeling van een uitkering ten aanzien van een rekening waarop een BEM-clausule van toepassing is, toestemming nodig zijn van de kantonrechter.

Met de toevoeging van onderdeel l, bouwdepots, is het mogelijk om deze rekeningen te identificeren. Dit kan wenselijk zijn vanwege de mogelijke fiscale consequenties van het direct uitkeren door het depositogarantiestelsel van het tegoed op een bouwdepot. De toevoeging van een markering voor bouwdepots is een conditionele. Mocht een bouwdepot classificeren als deposito (en daarom moeten worden opgenomen in het IKB) dan moet dit bouwdepot als zodanig gemarkeerd worden.

F. Overig

Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om artikel 16 te schrappen. Dit artikel bevatte overgangsbepalingen die sinds 1 januari 2019 niet meer van toepassing zijn.

Artikel II

Bij de inwerkingtreding kan het volgende worden opgemerkt. Artikel II bepaalt dat de regeling in werking treedt op de dag na publicatie ervan in de Staatscourant, met uitzondering van de wijziging van artikel 5, met betrekking tot de categorisering van niet-natuurlijke personen, en de toevoeging van de onderdelen i tot en met l aan artikel 6, tweede lid, met betrekking tot de

20 additionele markeringen. Aangezien deze
 wijzigingen mogelijk impact hebben op het
 IKB-systeem van banken, geldt hiervoor een
 transitieperiode tot 1 april 2022.

Amsterdam, 27 september 2021

De Nederlandsche Bank N.V.
mr. drs. N.C. Stolk-Luyten, directeur

4 Wijziging Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel

Regeling tot wijziging van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel in verband met de uitvoering van het depositogarantiestelsel.

Beleidsregel van De Nederlandsche Bank N.V. inzake de reikwijdte en uitvoering van het depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 3:259, lid 2 van de Wft (Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel).

De Nederlandsche Bank N.V.;

Na overleg met representatieve organisaties;

Gelet op de artikelen 29.02 en 29.06 Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantiestelsel Wft en artikel 26a Besluit prudentiële maatregelen Wft;

Na consultatie van de betrokken representatieve organisaties en het bredere publiek;

Besluit:

Artikel I

A. Definities

Artikel 1.1. wordt als volgt gewijzigd:

1. Punt 1 "1. Tijdelijk hoog deposito: een deposito als bedoeld in artikel 29.02, vierde lid van het Besluit;" vervalt.
2. Aan artikel 1.1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, een definitie toegevoegd, luidende:
"6. Tijdelijk hoog deposito: een deposito als bedoeld in artikel 29.02, vierde lid van het Besluit."

B. Reikwijdte van definitie van overheid binnen DGS-regelgeving en omgang met uitgesloten niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid

Aan Hoofdstuk 2, Reikwijdte, wordt de volgende afdeling toegevoegd:

Afdeling 2.2 Uitsluitingen

Artikel 2.3

1. Bij het vaststellen van de vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 3:261, eerste lid van de Wet, beschouwt DNB de volgende overheden als overheden op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing is, als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, aanhef en onderdeel a, sub 8 van het Besluit:
 - a. de Staat;
 - b. provincies;
 - c. gemeenten;
 - d. waterschappen;
 - e. de Openbare lichamen BES
 - f. Buitenlandse en supranationale overheden die vergelijkbaar zijn met de overheden in onderdeel a tot en met e.
2. Bij het vaststellen van de vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 3:261, eerste lid van de Wet, beschouwt DNB het depositogarantiestelsel wel van toepassing op entiteiten met een publiekrechtelijke grondslag die geen direct en integraal onderdeel zijn van de overheden bedoeld in het eerste lid.

Artikel 2.4

Wanneer een depositohouder een niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid is die classificeert als een onderneming op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing is, als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid van het Bbpm, kent DNB voor dit deposito geen vergoeding toe aan de personen die als leden van de vennootschap of soortgelijke groepering aanspraak maken op het deposito.

C. Lijfrenterekeningen en stamrecht-spaarrekeningen

Aan Hoofdstuk 3, Uitvoering, wordt het volgende artikel toegevoegd:

Artikel 3.7

1. In het geval van deposito's die conform artikel 6, eerste lid, onderdeel j van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft 2017 zijn gemarkeerd als lijfrenterekeningen als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 of stamrechtspaarrekeningen als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, stelt DNB de bijbehorende toegekende vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel niet automatisch beschikbaar voor uitkering via de website als bedoeld in artikel 29.07, eerste lid van het Besluit.
2. Alvorens de vergoeding bedoeld in het eerste lid beschikbaar te stellen, wijst DNB de depositohouder op de mogelijke fiscale consequenties van het direct ontvangen van de vergoeding.

3. Waar dit mogelijk is, ondersteunt DNB een constructie voor depositohouders om dat deel van de toegekende vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel dat samenhangt met een lijfrenterekening als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001 of stamrechtspaarrekening als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964, uit te laten keren op een andere rekening waarmee de toepasselijke fiscale behandeling kan worden voortgezet.

D. Rangorde van in aanmerking komende deposito's

In artikel 3.1, derde lid wordt "d. Bijzondere rekeningen" vervangen door:

- d. Rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn en waarvan DNB op grond van de door de betreffende bank aangeleverde gegevens het in aanmerking komende bedrag kan vaststellen.

Artikel II

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na publicatie daarvan in de Staatscourant.

De regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Amsterdam, 27 september 2021

De Nederlandsche Bank N.V.
mr. drs. N.C. Stolk-Luyten, directeur

Toelichting

Algemeen

Met de wijziging van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel geeft DNB nadere duidelijkheid richting banken en depositohouders over de reikwijdte van de bescherming door het depositogarantiestelsel en hoe wordt omgegaan met een aantal gevallen dat zich kan voordoen tijdens een uitkeringssituatie. De voornaamste aanvullingen op de beleidsregel betreffen een nadere invulling van de definitie van overheden zoals relevant voor het depositogarantiestelsel, de toevoeging van een bijzondere omgang met lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen in een uitkeringssituatie en een aanpassing van de terminologie die wordt gehanteerd voor de rangorde van in aanmerking komende deposito's.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

A. Definities

De wijziging herstelt een foutieve nummering.

B. Reikwijdte van definitie van overheid binnen DGS-regelgeving en omgang met uitgesloten niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid

De toevoeging van artikel 2.3 verschaft duidelijkheid over de reikwijdte van de term 'overheden' zoals DNB deze hanteert bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Dit is van belang omdat

(bescherming door) het depositogarantiestelsel niet van toepassing is op overheden. Daarbij wijst de praktijk uit dat het soms lastig is om te bepalen of een entiteit wel of niet classificeert als overheid.

Het eerste lid identificeert in de onderdelen a tot en met e de volgende vijf overheden: de Staat, provincies, gemeenten, waterschappen en de openbare lichamen BES. Op deze overheden is (de bescherming door) het depositogarantiestelsel niet van toepassing. Hiermee wordt in de beleidsregel aangesloten bij de nota van toelichting bij het besluit van 16 november 2015, houdende regels tot wijziging van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft, het Besluit prudentiële regels Wft en het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector in verband met de implementatie van richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (herschikking) (PbEU 2014, L 173) (Implementatiebesluit depositogarantiestelsel).

Onderdeel f van het eerste lid legt vast dat (bescherming door) het depositogarantiestelsel ook niet van toepassing is op buitenlandse overheden die vergelijkbaar zijn met onderdelen a tot en met e.

Het tweede lid verschaft aanvullende duidelijkheid over entiteiten in het publieke domein op wie (bescherming door) het depositogarantiestelsel wel van toepassing is. Het gaat dan om entiteiten die een publiekrechtelijke grondslag hebben maar die geen direct en integraal onderdeel zijn van

de overheden bedoeld in het eerste lid. In het verlengde hiervan kan worden opgemerkt dat (bescherming door) het depositogarantiestelsel ook van toepassing is op privaatrechtelijke entiteiten die publiek eigenaarschap kennen. Niet alleen zijn dit in juridische zin privaatrechtelijke entiteiten, ook is hier het verschil relevant tussen een overheid zelf en de entiteiten waarvan zij eigenaar is.

Enkele voorbeelden kunnen het onderscheid verder verduidelijken. Zo is de Raad van State een grondwettelijk vastgelegd college zonder eigen rechtspersoonlijkheid dat direct onderdeel is van de Staat der Nederlanden. Bescherming van banktegoeden door het depositogarantiestelsel is daarom niet van toepassing. Ter vergelijking is ook de Kamer van Koophandel bij wet vastgesteld maar is hierbij expliciet vastgelegd dat de Kamer van Koophandel rechtspersoonlijkheid bezit (artikel 2 van de Wet op de Kamer van Koophandel). Aldus is sprake van een entiteit met een publiekrechtelijke grondslag die geen direct en integraal onderdeel is van een overheid (omdat het eigen rechtspersoonlijkheid heeft). Een depositotegoed aangehouden door de Kamer van Koophandel komt daarom wel in aanmerking voor bescherming door het depositogarantiestelsel.

De toevoeging van artikel 2.4 verschaft duidelijkheid over de toepasselijkheid van (bescherming door) het depositogarantiestelsel op deposito's die worden aangehouden door niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid die een onderneming zijn op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing zijn. Verduidelijking

is wenselijk omdat individueel gezien het depositogarantiestelsel wel van toepassing zou kunnen zijn op de (achterliggende) personen die leden zijn van een niet over rechtspersoonlijkheid beschikkende vennootschap, vereniging of andere soortgelijke groepering.

Met artikel 2.4 legt DNB vast dat geen vergoeding wordt vastgesteld voor een depositohouder die tegelijkertijd een niet-natuurlijke persoon zonder rechtspersoonlijkheid is én een onderneming op wie het depositogarantiestelsel niet van toepassing zijn. Dit hangt samen met artikel 29.01, tweede lid van het Bbpm waarin is vastgelegd dat het depositogarantiestelsel niet van toepassing is op deposito's van bepaalde groepen ondernemingen. Cruciaal is dat artikel 29.02, derde lid van het Bbpm niet van toepassing is op deze depositohouders. In het betreffende artikel is de behandeling van derdengelden geregeld, in het bijzonder het principe dat bij een derdenrekening het de derde is die als depositohouder wordt aangemerkt. Deze derdenrekening-constructie is niet van toepassing bij reguliere deposito's aangehouden door niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid. Hieruit volgt dat (bescherming door) het depositogarantiestelsel op deze depositohouders niet van toepassing is wanneer een niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid tot een uit te sluiten categorie ondernemingen behoort.

Neem als voorbeeld een deposito van 50.000 euro aangehouden door een vennootschap onder firma (vof) waarin twee personen op gelijkwaardige basis samenwerken. Bij dezelfde bank heeft

persoon A ook een individuele rekening met een saldo van 20.000 euro en persoon B heeft een individuele rekening met een saldo van 5.000 euro. De vof classificeert als financiële instelling als bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, onderdeel a, sub 2.

Ten aanzien van dit voorbeeld zal DNB bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel vaststellen dat het deposito van de vof niet in aanmerking komt voor (bescherming door) het depositogarantiestelsel omdat de vof classificeert als financiële instelling. Persoon A ontvangt enkele een vergoeding van 20.000 euro voor zijn individuele rekening en hetzelfde geldt voor persoon B (een vergoeding van 5.000 euro).

Stel nu dat de vof zou classificeren als een onderneming waarop (bescherming door) het depositogarantiestelsel wél van toepassing is. Dan zou de aanspraak van beide personen op het deposito van de vof worden meegenomen op de vast te stellen vergoeding voor deze personen. Persoon A zou dan een vergoeding ontvangen van 45.000 euro en persoon B een vergoeding van 30.000 euro.

C. Lijfrenterekeningen en stamrecht-spaarrekeningen

Lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen kennen een bijzondere fiscale behandeling binnen de Wet inkomstenbelasting 2001 en de Wet op de loonbelasting 1964. Het faillissement van de bank waar dergelijke rekeningen worden aangehouden dwingt tot uitkering van het opgebouwde kapitaal en brengt voor depositohouders het

risico mee dat de fiscale voordelen van dergelijke rekeningen worden doorbroken.

Om deze reden introduceert artikel 3.7 een bijzondere behandeling van lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Hoewel de DGS-richtlijn voorschrijft dat ook deze deposito's binnen de wettelijke termijn van 10 werkdagen (7 werkdagen vanaf 2024) beschikbaar moeten worden gesteld aan de depositohouder, moet het uitgangspunt zijn dat ongewenste fiscale consequenties voorkomen worden. Daarbij speelt dat een depositohouder van deze fiscale consequenties mogelijk niet op de hoogte is. Om het belang van de depositohouder te beschermen bouwt DNB daarom een extra zorgvuldigheid in binnen het uitkeringsproces.

Het eerste lid regelt dat DNB de vergoeding over lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen niet automatisch beschikbaar stelt op de website van het depositogarantiestelsel. Dit voorkomt het risico dat een depositohouder de vergoeding laat uitkeren zonder zich bewust te zijn van de mogelijke fiscale consequenties.

Het tweede lid regelt dat DNB de depositohouder wijst op de mogelijke fiscale consequenties van het direct ontvangen van een vergoeding. De depositohouder behoudt het recht om de vergoeding te ontvangen en uit te laten keren op een bankrekening naar keuze. Het derde lid legt vast dat DNB in het kader van de uitvoering van het depositogarantiestelsel bereid is om bij het beschikbaar stellen van de vergoeding mee te

werken aan een uitkeringsoplossing die fiscaal geruisloos is. Gedacht kan worden aan een oplossing die aansluit bij het Protocol Stroomlijning Kapitaaloverdrachten (PSK) zoals opgesteld door de Nederlandse Vereniging van Banken en het Verbond van Verzekeraars. DNB kan niet op voorhand zekerheid geven dat deze optie beschikbaar is. Het kunnen aanbieden van deze oplossing is mede afhankelijk van de bereidheid van banken om dit te ondersteunen op het specifieke moment van uitvoering van het depositogarantiestelsel. Daarnaast spelen mogelijke technische uitdagingen om de fiscale neutraliteit te waarborgen. De toevoeging van artikel 3.7 aan de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel creëert in ieder geval een basis om een dergelijke oplossing mogelijk te maken.

D. Rangorde van in aanmerking komende deposito's

De wijziging vervangt de term "bijzondere rekeningen" door "rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn en waarvan DNB op grond van de door de betreffende bank aangeleverde gegevens het in aanmerking komende bedrag kan vaststellen".

Binnen de rangorde van in aanmerking komende deposito's krijgt onderdeel d daarmee een negatieve definitie (het geeft aan welke rekeningen niet binnen deze categorie vallen) in plaats van de eerdere positieve definitie. Dit sluit beter aan bij het feit dat deze categorie toebehoort aan alle rekeningen die geen betaalrekening, spaarrekening of termijndeposito zijn maar

waarbij het in aanmerking komende bedrag wel kan worden vastgesteld. De oude definitie "bijzondere rekeningen" was op dit punt onvoldoende duidelijk.

Artikel II

Artikel II bepaalt dat de regeling in werking treedt op de dag na publicatie ervan in de Staatscourant.

Amsterdam, 27 september 2021

De Nederlandsche Bank N.V.
mr. drs. N.C. Stolk-Luyten, directeur

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98, 1000 AB Amsterdam
020 524 91 11
dnb.nl